

عنوان مقاله:

سنجش اثرات فرم کالبدی بر سرزندگی محله های شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت شهری، و شهرسازی و معماری با رویکرد اقتصاد و عمران شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدحسن سعیدی مطلق - دانشجوی کارشناسی ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

ناصر براتی - دانشیار رشته مهندسی شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

اکبر محمدی - استادیار رشته مهندسی شهرسازی، مرکز آموزش عالی فنی و مهندسی بوئین زهرا، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

طراحی و بهینه سازی فرم شهری همواره موضوعی مهم در برنامه ریزی شهری و تحقیقات توسعه بوده است. علاوه بر این، ایجاد سرزندگی مداوم در مناطق شهری از اهمیت اساسی در توسعه شهرنشینی برخوردار است. با این حال، به دلیل کمبود داده ها، سنجش تأثیرات فرم کالبدی بر روی سرزندگی محله ها امری دشوار است. در ایران نیز پژوهشی در زمینه سنجش اثرات فرم کالبدی بر سرزندگی محلات صورت نگرفته است. در این پژوهش، هدف آن بوده است تا به این خلاء پاسخی در توان نگارنده داده شود و در این راستا به شیوه اثرگذاری فرم شهری بر سرزندگی پرداخته شده است. محلات شهری در این میان، به عنوان مرکز رخدادهای اجتماعی، نقشی مهم در سرزندگی دارند. به نظر می رسد تمایزات میان ساختار کالبدی محله ها منجر به تغییر در ظرفیت های اجتماعی موجود و سرزندگی شده باشد. در همین راستا کوشیده شد تا حوزه مفهومی سرزندگی روشنتر شده و از دل آن شاخص هایی به منظور سنجش این مهم استخراج گردد. در نهایت نیز، با بهره گیری از ادبیات نظری و دیدگاه نظریه پردازان، ارتباط میان فرم شهری و سرزندگی در مقیاس محلات مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که فرم شهری و هر یک از ابعاد آن (شامل تراکم، کاربری زمین، شبکه فضاهای باز و گونه بندی بلوک ها) می توانند بر سطوح شاخص های سرزندگی (نظیر میزان تعاملات اجتماعی، اعتماد میان ساکنان و غیره) اثرگذار باشند.

کلمات کلیدی:

فرم شهری، سرزندگی، توسعه محله محور، برنامه ریزی فضایی، محلات شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114968>

